

ΗΛΕΚΤΡΑ

αἰνῶ μὲν οὖν τοῦδ' ἀνδρὸς ἐδοχὰς δόμων,
 ἐβουλόμην δ' ἄν εἰ κασίγνητός με σὸς
 ἐς εὐτυχοῦντας ἦγεν εὐτυχῶν δόμους.
 ἴσως δ' ἄν ἔλθοι· Λοξίου γὰρ ἔμπεδοι
 χρησμοί, βροτῶν δὲ μαντικὴν χαίρειν ἐῶ.

400

Χο. νῦν ἢ πάροιθε μᾶλλον, Ἴλέκτρα, χαρᾷ
 θερμαινόμεσθα καρδίαν· ἴσως γὰρ ἄν
 μόλις προβαίνουσ' ἢ τύχη σταίη καλῶς.

Ηλ. ὦ τλήμον, εἰδὼς δωμάτων χρεῖαν σέθεν
 τί τούσδ' ἐδέξω μείζονας σαυτοῦ ξένους;

405

Αυ. τί δ'; εἶπερ εἰσὶν ὡς δοκοῦσιν εὐγενεῖς,
 οὐκ ἔν τε μικροῖς ἔν τε μὴ στέρξουσ' ὁμῶς;

Ηλ. ἐπεὶ νυν ἐξήμαρτες ἐν σμικροῖσιν ὦν,
 ἔλθ' ὡς παλαιὸν τροφέ' ἐμοῦ φίλον πατρός,
 ὃς ἀμφὶ ποταμὸν Τάναον Ἀργείας ὄρους
 τέμνοντα γαίας Σπαρτιάτιδός τε γῆς
 ποιῖμαις ὁμαρτεῖ πόλεος ἐκβεβλημένος·
 κέλευε δ' ἑαυτὸν τόνδ' ἐς δόμους ἀφιγμένον†
 ἐλθεῖν ξενία τ' ἐς δαῖτα πορσῦναί τινα.

410

ἠσθήσεταιί τοι καὶ προσεύξεται θεοῖς,
 ζῶντ' εἰσακούσας παῖδ' ὃν ἐκκώϊζει ποτέ.
 οὐ γὰρ πατρώϊων ἐκ δόμων μητρὸς πάρα
 λάβοιμεν ἄν τι· πικρὰ δ' ἀγγείλαιμεν ἄν,
 εἰ ζῶντ' Ὀρέστην ἢ τάλαιν' αἴσθοιτ' ἔτι.

415

Αυ. ἀλλ', εἰ δοκεῖ σοι, τούσδ' ἀπαγγελῶ λόγους
 γέροντι· χῶρει δ' ἐς δόμους ὅσον τάχος
 καὶ τᾶνδον ἐξάρτυε. πολλά τοι γυνή

420